

b. विल्लवे वा ॥ १८ ॥

का° [८. ४. ६.] उत्तरेण परिक्रम्य दक्षिणमुपस्तभाति विल्लोर्नु कमिति । दक्षि-
णशकटस्याग्रं वोढुमाधारभूतं काष्ठं स्थापयेदित्यर्थः ॥ तिस्रो वैल्लव्यस्त्रिष्टुभः आद्ये
यजुरन्ते । विल्लवे वेति यजुः ॥ नुकमित्यव्ययमवधारणार्थम् । विल्लोरेव वीर्या-
णि कर्माण्यहं प्रवोचं प्रब्रवीमि । प्रपूर्वस्य वचेलुडि वृपम् वचेरुम् अउभावः ॥
कानि कर्माणीत्याह । यो विष्णुः पार्थिवानि रजांसि पृथिव्यन्तरिक्षद्युलोकस्था-
नानि विममे । लोका रजांस्युच्यन्तऽइति यास्कोक्ते [निरु° ४. ११.] रजःशब्दो लो-
कवाचकः । यद्वा यः पार्थिवानि रजांसि पार्थिवपरमाणून्विममे परिगणितवान् ।
यश्च विष्णुरुत्तरमुपरितनं सधस्थं देवानां सहवासस्थानं द्युलोकवृपमस्कभायत्
यथाधो न पतति तथा स्तम्भितवान् । सह देवा तिष्ठन्ति यस्मिन् तत्सधस्थम् सध
मादस्थयोश्छन्दसीति [पा° ६. ३. १६.] सहस्य सधादेशः ॥ स्कम्भ रोधने । क्र्यादि-
भ्यः श्ना । हलः श्नः शानञ्काविति [पा° ३. १. ८३.] हेरनुवृत्तौ छन्दसि शायजपी-
ति [पा° ३. १. ८४.] यद्यपि हौ परे श्नाप्रत्ययस्य शायजादेशो विहितस्तथाप्यत्र
व्यत्ययो बहुलमिति [पा° ३. १. ८५.] लञ्अपि श्नः शायजादेशे अस्कभायदिति वृ-
पम् ॥ कीदृशो विष्णुः । त्रेधा विचक्रमाणस्त्रिषु लोकेष्वग्निवायुसूर्यवृषेण पदत्रयं
निदधानः । विपूर्वस्य क्रमतेर्लिटः कानञ्वेति [पा° ३. २. १०६.] कानचि वृपम् ।
तथा उरुगायः उरुगायो गमनं यस्य उरुभिर्महात्मभिर्गीयित (23.) ऽइति वा ॥ ॥
का° [८. ४. ७.] दक्षिणतः स्थूणामुपनिहन्ति विल्लवे वेति ॥ हे स्थूणे काष्ठ विल्लवे
हविर्धानशकटाभिमानिविष्णुप्रीत्यर्थं त्वां निहन्मि निखनामीति शेषः ॥ १८ ॥

a. दिवो वा विष्णाऽउत वा पृथिव्या महो वा विष्णाऽउरोरुत्तरिक्षात् ।

उभा हि हस्ता वसुना पूणस्वा प्रयह दक्षिणादोत सव्यात् ॥

b. विष्णावे वा ॥ १९ ॥

का° [८. ४. ८. १.] दिवो वेत्युत्तरं प्रतिप्रस्थातोत्तरस्थूणं (24.) पूर्ववदिति । य-
थाधर्युर्दक्षिणशकटं मन्त्रेणोपष्टभ्य विष्णावे वेति स्थूणां निखातवानिवं प्रतिप्रस्था-
तोत्तरशकटे कुर्यादिति सूत्रार्थः ॥ हे विष्णो दिवो द्युलोकादुत अपि च पृथि-